

hominis forma

ut talis parentatus

et talis fructus

et simus digni

se factus

nonne terra

ut nota

omni caritate et dignitate meos

rebuere pariter **Et** firmiter **Et** **Et**

Amelioros videtur quibus d. **Ipse**

Et **Et** omni die fideliter huius omni

scorum hinc semper iustitiam

stare et tunc pariter simpliciter

unum **Et** **Et** omnipotens **Et** **Et**

inquit celestia adunata pariter

incedente huius celestia in te tuo

estis omnia omnia adunata in unum

omni **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

restituta **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

omni **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

omni **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

omni **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

omni **Et** **Et** **Et** **Et** **Et**

CCM

15.

HISTORIA

Beati Laurentii

MARTYRIS GRAECO
CARMINE CONSCRIPTA.

ADDITVS EST HYMNVS
DE EODEM, GRAECA PARA-
phrafi redditus.

I 5

8 2

Lipsiæ,

IMPRIMEBAT IOHANNES
STEINMANN.

1000

M. S. T. O. R. I. A.

Beati Laurentii

M. A. T. H. E. A. E. C. O.

CALAMINE CONSORTIA

A. D. D. V. S. E. S. T. H. A. M. A. N. S.

PH. T. O. M. A. S. O. R. I. A. P. A. R. I. S.

8. 5.

Lipise

IMP. M. S. T. O. R. I. A. P. A. R. I. S.

DECANI FACULTATIS
ARTIVM IN ACADEMIA IE-
NENSI M. IOHANNIS PISCATORII
Noribergensis Epigramma

I N

CARMEN ERVDITVM DE BEA-
TO LAVRENTIO CONSCRIPTVM, ET
ipso praeside publicè recitatum ab auctore HENRICO EX-
TORMIO, III. Idus Augusti, anni post CHRIS-
TVM natum M. D. XXCII.

Ὡς νόμος ἐν πινάκιφι θεόδοτος ἰππότη' ἐάχθη,
τοῖς ἀναγνύσῃσι σφάλλεν ἅπασιν νόον,
εἰσόκε τοῖν δέλτοις τάγε ῥήγματ', ἄρηρῶτα εἰς ἓν
σῶμα; πρόσω κ' ὀπίσω, εἰχ' ἐκάτερθε σαφές.
ἔτως τῆς σοφίης πλήρωμ' ἀνὰ μύρια γλωτῶν
Φῦλα σκέδατο βλάβη τῇ βαβυλωνιάδι.
τοίνω εὔ μέλλων σοφίης θεσαυρὸν ἐλέαται,
ἄρμόζοι φωνῶν τραύματ' ἰατρὸς ἔων.
πάντοθ' ἀπανθίζην, ἀνθηδὼν οἷα μελίωσι,
ἀτραπὸς ἐς σοφίην ἐστὶν ἐτοιμοτάτη.
ἂν πνεῦμ' ἠγάτα, τῆς μυριότητος ἀπάσης
ἰσθοτομήσασα, σωρὸν ὑπέρθευ, ἐνάς.
Ὡς δ' ἄφηρίζω θεράποντα σε ἕνα τ' ἦν
Ἐξθορμ' Ἀονίδων τῆς ἀρετῆφι σέθεν.
ὅς χ' ἐλλωτοαμεία δρέπων τὰ θεῶδε' ὀπαζέσθαι
δάφνῃσι αἰδία δάφνιδι αἰδίην.

EPIGRAMMATIS GRAECI
PARAPHRASIS LATINA
eodem auctore.

A 2

Vt cum

VT cum lex tabulis per MOSEN prodita fracta est,
 In fragmenta nequit littera sparsa legi:
 Ast ubi restituit partes concordia, sensus
 Continuae liquidos exhibuere nota:
 Integra sic Sophia, numero quae plena sit omni,
 Lux, varijs Linguis ingenijsq; data est.
 Singula vix prosunt Linguarum idiomata, membris
 Iunge caput, fonti flumina, iuncta valent.
 Vt iam sit tanta molis procudere verum,
 Culpa tua est Babylon impia, culpa tua est.
 Alueus in viuos, in Linguas fracta Sophia
 Languet, & est scisse gloria nullarum.
 Sic frangi meruit ratio, siue aquora ponte
 Seu scalis caelum iungere posse putat.
 Debit haec rursus sanari fracta, vehiculum
 Effet ut aetherei flaminis atq; λόγος.
 Nunc igitur Sophiae solidos qui corporis artus,
 Quos sacra lux animet, perficiatq; Dei,
 Querit: huic vulnus Linguarum interprete cura
 Placandum est, poterunt res ita luce frui.
 Sic dum mellificant, varios examina succos
 Concinnant varij sedula ruris, Apes.
 Harum iunge modo varias artesq; sonosq;
 Linguarum: Sophien hoc tibi pandet iter.
 Ritè modo praeat CHRISTI, flammantibus, aura
 Quae linguis vehitur, quae tituloq; crucis.
 Hos inter solidae sinceros artis alumnos
 EXTORMVM (sit fas dicere) te numero.
 Omnis Lauretis cui seruijt omnibus Hellas,
 Vt DAPHNIN ornet Laurea lecta tuum.

OPTIMO

OPTIMO IUVENI, PIETATE,
ERVDITIONE, ET VIRTUTE PRAE-
stanti, Dn. LAURENTIO GOTHO Noribergensi, in
Academia Ienensi humanioribus artibus, & sacris LL.
operam danti, amico & conuictori suo percaro. S.

Est sua laus illis, dextra non segniter usi,
Qui patria vitam posthabuere suam:
Heroasq; viros sequitur sua gloria, bellis
Impigrè gestis qui peperere decus.
Codrus Erechtheis hinc est celebratus Athenis,
Hinc memorat Fabios Martia Roma suos.
Regulus hinc merito toto cantatur in orbe,
Cuius mirata est Punica terra fidem.
Quis non Aeneam, quis non miratur Achillem,
Mæonida claros carmine docte tuo?
Sed potius merita debentur premia laudis
CHRISTVM confessis non simulante fide.
Quos non mille modi lethi, non iurgia Regum
Vincere, mortifera nec potuere mina.
Nil non seuitia qui forti pectore passi
Dogmata firmarunt sanguine vera suo.
Numine ceu fecit diuino plenus Iberus,
Christicolam doctorem, mystaq; CHRISTE tuus:
Romanus lento quem torruit igne Tyrannus,
Ceu Graio versu nostra Thalia canit.
Hanc tibi Laurenti dulcissime defero, nostræ
Ut sit non ficta pignus amicitia.
Fronte hanc suscipito non dedignante, tuumq;
Quod facis, Henricum semper amato. Vale.

T.

Henricus Extormius Bencken-
steinensis Cheruscus.

ὡς τὲ ἐν ἀγίοις

Λ Α Υ Ρ Ε Ν Τ Ι Ο Υ

Ἱ Ε Ρ Ο Μ Α Ρ Τ Υ Ρ Ο Σ .

Ἄνδρα μοι ἔνεπε Μῆσα πολύστονον, εἶθεον ἄνδρα,
ὄρρα πολυφλοίσβων ποτ' ἀπ' Ὠκεάνοιο ροάων,
ἦχι Ἰβηρ βαρύδεπθ' ἀπ' Ἐρυπέρου ποταμοῖο
χθύμασι ἀενάοισι κυλίνδῃ ἄφθονον ὕδωρ,
Αὔσονίω δ' ἦλθεν μεγάλη κατὰ νεῦμα θεοῖο:
καὶ φρεσὶν ἀκλινέεσσιν ἀκαμπέα πῖσιν ἀέζων
εἰς Χριστὸν κόσμῳ χραισμήτορα, πολλὰ φρυγέτρῳ
ἀλγεα πέσεν ἐνὶ κρυερῷ τετλήοτι θυμῷ,
καὶ ἀδίκω πονίῳ Δεκίου θρασύχρηθ' ἔτισεν,
ἀσροδίατον εἰς πότμῳ βασιλῆα γεραίρων.

Ἄλλὰ σοι ἸΗΣΟΥ, πατρὸς αὐτοφύτοιο γυέθλη,
ἀενάου φάεθ' φάθ' ἄχρονον, ὅς βροτοφθῆ
ζυώσας ζαθέλω μορφῶ κρυφίῳ τινι θεσμῷ,
μάρτυρον ἱκεσίης κυρτέμενον αὐχένα κάμπῳ,
ἠθάδθ' ὄφρα τῆς μεμνημένθ' αἰὲν δρωγῆς,
θεσπεσίης αὔρης ζαθέου πηστῆρας ἰάλλοις
ἡμῶν εἰς περαπίδας, μήπω σφαλεροῖο νόοιο
αἰδρή σοι ἔπθ' φύγοι ἀντίον ἔρκθ' ὀδόντων.
θελγοῖς τ' ἐνδόξων πινυτόφρονα τὸν εἶχα φώτων
εἰς ἐν ἀγφρομένων νεφελῆδον ὁμόφρονι βελῆ,
ἔασιν ἡμέτερον λόγον θμενέεσσι δεχεσθαι,
καὶ μοι συγνώμῳ ποτ' ἔχην, ἀδαήμονι ταρσῷ
εἶπω πλαζόμενθ' σφαλερὸν λόγου οἶμον ὀδύσῳ.
εἰ γὰρ θπισήμης πολλῆς κενεόφρονι δόξῃ
τῆτο γέρας λαβὸν αὐτομάτῳ κακοηθεθ' ὀρμῆ,
ἀλλ' ἄνδρες φρόνιμοι ποιητέον ὅσ' ἐπέτφλαν.

οὐδ'

οὐδ' ἄρ' ἐγὼ Διὶ τῆτο σεβάσμιον ἄνδρα ἀείσω,
ὥστε μιν Ὀχωλαῖς ὁσίαις μετέπφτα καλέουσαι
δαῖθιτῆς ἄνδρας χαλεπαῖς βεβαρηότας ἄταις,
σφιγξ ἄπερ Ἰταλίας Παππαῖς κακομήχαν' ἔρδῃ,
τῆ τρεῖς μύριοι εἰσι θεοὶ, τοῖς ἱερὰ ῥέξῃ,
καὶ τῶν δαγέως κέλεται ἰνδάματα τίειν,
σὸν δὲ κλέ' μινύθῃ ἀδίκως ἀθεμίστι' ἀνήρ:
μᾶλλον δ' ὑμνήσω τίειν, τίω εἰς σε κόμισε
κέν' ἀνήρ: ἡμῖν δ' ἔσαι παράδειγμα βίοιο,
ὥστε μιν Ὀσεβέως Δείγην, καὶ ἐλπίδι πλείστη
ζωῆς ἐσομένης ποῦλλ' ἐνθάδε λυγρὰ μογήσαι.
ἔπω δ' ἀθανάτῃ σέο λήσομαι ἀφθίτῃ αἴνου,
σεῖο γὰρ δέχομένη καὶ εἰς σε λελήξεται ὠδῆ.

Αγχίαλ' ἡχώρη μεγαλοπρεπέων τροφῶν ἀνδρῶν
ὑψιβάτων κρημνῶν ἔσ' εὐπλοκάμοιο Πυρῶνης
ἐκτέταται πολιοῖο παρ' ἄλμασιν Ὠκεάνοιο.
τὸν δὲ θεῆς δίνης λαμπρὸν φά' ἡελίοιο
λοίαθιον εἰσορῶα, ὅτε δύσαι' ἐς Ὀρέα πόντον.
ἐνθα πολυσαφύλω βεβριθῆ' οἴνοπι καρπῶ
ἄμπελ' ἀκρόφυτον θάλλουσα κόρυμβον ἀέξῃ.
πάντες γὰρ χθονὶ τῆδ' οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
δώρον ἐδώρησαν, μογεροῖς δὲ βροτοῖσιν ἔνφαρ:
οἶνον τερψίνοον Σεμέλης δωρήσατο τέκνον:
ἀκτῶν Δημήτῃ: λιπαρὸν δέ τε Πάλλαις ἔλαιον:
Πλάτ' δ' αὖ ἐδίδαξε πολυχρύσου τιν' ἄρξῃς
εἰσελθόντα μυχῶς ἐνθ' ἄσπετον ὄλβον ἐλέαται.
πάντων δ' εὐφορὸς ἐστίν. Ἰσηρίδα τίω γε πολίται
πρόσθε παλαιγενέες καλέεσκον μάρτυρι μύθῳ,
ἰχθυόεντ' Ἰσηρ' ἐπωνυμίῳ μεθέπουσαν:
ἄμμι δὲ νῦν γ' ἰσπανίς ἀκέεται ἠθάδι Φωνῆ.

Καὶ ποτε θεασεσίης κήρυξ ἐτυμμηγὸρ' αὐδῆς
Σίξτ', ὅς εἰς Χριστὸν μεθέποντας ἐχέφρανα πῆθῳ

ἐν ῥάμῃ

Sanctorū me-
moria quo-
modo colen-
da.

Descriptio
Hispaniæ, pa-
triæ terræ
Beati Lau-
rentij.

Sixtus Epi-
scop' Rom.
in Hispaniā
veniēs, Lau-

rentium pue
rum secum
Romam abi-
ducit. ἐν Ῥώμῃ λαὸς ποίμαινε θεόφρονι ῥάβδω,
ἀνδράσι δ' ἐν ἱεροῖς θῶκον πρωτόθρονον ἔαχεν,
ἐλλείων γε τανυγλώστων τόμ' Ἰπίσκοπον εἶπεν,
εἰς χθόνα τιῶν δ' ἐπέβησε δαΐφρονα λαὸν ἑάσας
Ῥωμυλιδῶν, καὶ νηρίθμους παρεμέτρεε χώρας,
εἰσόκε τηλεπόρον περ Ἰβηρίδα γαῖαν ἵκανεν.

Αὐτόθι δ' ἔρκετο ἐντὸς εὐκτυμένων πολιέθρων
ἐρανίης σοφίης βιοδώτορα μῦθον ἰάλλων,
ἀνδράσι τ' ἀγρομένοισι διδάγματα θεσκελα βάζων,
παῖδα τιν' ἀντιτύποισιν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπεν
ἕσσι θελγομένοις αἰόντα θεηγόρον αὐδῶν.
ἔξοχα δ' ἐν πάντεσσι μετέπρεπεν ἡλικιώταις
κάλλει καὶ χαρίτεσσι, ταῖ ἀγγλῆεντι προσώπων
πᾶσαι ἐφεζόμεναι κόσμησαν ἐῆθεσι σεμνοῖς.
τῷ δὲ φίλτο γενέτης Λαυρεντίω ἔνομα θῆκεν,
ὑδάσι χυτλωθέντι τελεσιδίωιο λοέτρου,
ὄρρα τις εἶποιεν θαφνηφόρον ἐλλάδι Φωνῆ.
Πρέσβυς δ' εἰς τῆτον γ' ἀντάπιον ὄμμα τιταίνων
ἐν φρεσὶ μιν φιλέεσκε θεοσεύτω τινι σοργῆ,
καὶ προσπυζάμενο καθαρῆς φιλότητος ἀγοσῶν
κείνον ἀμ' ἰταλίωδε πατρῴης τηλόθεν αἴης
σιώδρομον ἵχνη ἔχην παρέπρεπεν ἀμεμφεῖ βελῆ.

Sixtus Lau-
rentium do-
cet pietatem
&c.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Ῥώμανδ' Ὀτρεχία νόσιμτος ἦλθεν
Σίξτος ἄμωμτος ἄγων ἀμ' Ἰβηρίδτος ἀσὸν δρεξής,
κείνον ἀληθείης εἰς ἀτραπὸν ἡγεμονεύσας,
θεσφατα ἰθωτῆρι λόγῳ ζύμπαντα δίδαξεν,
ὅσα θεογλώσσοις κεχαραγμένα ἐπλετο βίβλοισι:
πᾶντα θεὸν τιμᾶν, βαρυπθέα τ' οἶτρον αἰήταις
ἡερίοις ρίψαντα δέχεσθαι ἀκαμπέα πρῆθᾶ,
Χριστὸν τ' εἰς μένον βαρυώστων ἐλπίδα φώτων
πίσιν ἔχην ἀτίνακτον ὅλου βασιλήϊδα κόσμου.
εἶτα καὶ ἀνδρόμεον ταλαπείριον αἶμα φέροντας

ἄμμιγα

ἄμμιγα σὺ θνητὸς Φιλέν ἐχθρὸς τε φίλος τε,
πάντας τ' ὀποιεῖν σὺ ὀποιεῖν ἐθέλῃσι:
τοῖς δὲ πένησι μάλιτα σοφῶ ἐπετέλλετο μύθῳ
καδδύαμιν παλάμησι χαριζομένης δόμεν αἰέν.

Τοῖα γε πολλὰ πύφασκε Φιληκόω εἰο μαθητῆ
ΣίξτⓄ: ὁδ' ἐν πρᾶπίδεσιν ἀσυλήτοισι φύλαξεν,
θέρκελα δεξάμενⓄ φρενοτερπέων χόματα μύθων.
καὶ θαλερῆ παρδῆ ἱερόγλυφα βίβλια, ψυχῶν
φάρμακα, γνῆς προπετώς, καὶ ὑπὸ φρεσὶ βυσοδομῶν,
ἤυξατο ἐνδυκίως πεπνυμένⓄ ἐνθεⓄ ἀνῆρ,
πνύματⓄ ἀμφιλαβῶν νοερᾶ περιώσιον ἄλκαρ.
θείης δ' ἐγκύμων σοφίης φιλοπευθεῖ λαῶ
ὈλαίγγⓄ ἔσω νηῖ θεοδείκτορα μῦθον
χείλεσιν ἠδυθρόοις ἰάχησεν: τῆτο γὰρ ἀνδρῶν
ἐστὶ γέρας πινυτῶν, τοῖς καὶ ἐναριθμιⓄ ἦεν
ἀντέλλων περ' Ἴβηρ φαῖδρⓄ χνοάοντα ἰχλῆς.
ἀγχινόων γὰρ Διακόνων προφερέσατⓄ ἦεν,
οἷσι θνηπολία καὶ ἱερά ἔργα μέμηλε:
τῆς δὲ γε λευίτας γλώσση καλέσφεν ἑβραῖη.

Νηὶ δ' ἐλισσομένοιο χρόνου ταχυδινεῖ νόση
χιλιοσὸν λυκάβαντα ποδλυέμοι ἠγαγον ὥραι,
ἐξ ὅτε Ῥωμυλιδῶν πτόλιⓄ λυθόπηκτα θεμεθλα
ἠδρασε παῖς Ῥῆης μεγαλήτορⓄ ἔρνⓄ ἈρηⓄ:
λεῶ δὲ ΔιακόσιⓄ πεντήκοσⓄ τ' ἐνιαυτὸς
κεῖνⓄ ἀπφράδινⓄ χριστοτόκοιο λοχίης:
ὦ ἐνὶ Ῥωμαίων ἄστυ φλογέω πυρὸς ἀτμῶ
νηοπόλων λύχνοι ἐνέπρησαν νυκτὸς ἐν ὄρφνη
δαιμονίης λοιβιῶ ρεζόντων ἄφρονι λύσση,
Ὀκελάδου γὰρ ἔλεν αἰώνιον ἡμᾶρ ἐορτῆς.

Παμπόλλων δ' ἐθνῶν κατ' ἀπείρονα γαῖαν ἀνάστων
ἠνία κοιρανίης βασιλῆιδⓄ εἶπε φίλιππⓄ
αἰχμητῶν Ἀράβων πατρῷιον αἶμα κομίζων.

B

παιδί

B. Laurentij
in studijs pie
tatis p̄gres-
sus.

B. Laurenti-
us Archidia-
conus.

Annus vrbis
Romæ M.
CHRISTI
veio nati
CC I. quo
Roma in lu-
dis seculari-
bus noctur-
nis lychnis
incensa ma-
gna ex parte
conflagrauit.

Philipp⁹ A-
rabs cum fi-
lio Philippo
Imp̄p. Rom.
qui primi

Christianam
doctrinam
susceperunt.

Satanæ infi-
diæ aduersus
Imp. Chri-
stianos.

Decius Im-
perator salu-
tatus ab ex-
ercitu, quem
ductabat,
Philippum
Imp. ad Ve-
ronam in pu-
gna interfici-
cit.

Philippus fi-
lius cognita
parentis cæ-
de regium
Theaurum
Sixto Episco-
po Rom. dat
pauperibus
distribuen-
dum: Ac ipse
à militibus
confoditur.

παιδι δ' ἐπωνυμίω γλυκερῶ φορέοντι τοικῆ
δρχῆς σκηπτοφόρου ἴστω δωρήσατο τιμῶ,
καί μιν εἴσεν εἴς ἀμερίτου σωθρονον ἔδρης.
ἀμφοτέροι δ' ὀρθιῶ εἰς Χριστὸν πίσιπ ἔχεσκον,
πρῶτοι τῶν ἄλλων τῆτο κλέθ δρυ λαβόντες
Αύσονίης αυτοκρατόρων τῶν πρῶθεν ἑόντων.

Αλλὰ καθὼς Παῦλθ Θεοδείκτορι γέγραφε δέλτω:
πᾶς ὁ Θεοδείης ὀρθὸν θελή οἶμον ὀδύφν,
κείνον δεῖ παθέφν, ἐν Χριστῶ τ' ἄλγεα πέσφν:
ἔτω καὶ τριέλικθ ὄφισ κακὰ μήσατο θυμῶ,
πολλὰ δὲ βυσοδόμειυε καλῆς βασιλῆας ἀναίρφν,
οἱ αὔρησι νέον ρίψαντες ἀπειθέα λύσφν,
Χριστὸν τ' ἀμφαγαπῶντες ἀπ' ἀχλύθ, εἰς φάθ, εἶρπον.

Ἦν δὲ τις ἰθιῶων σρατίης μενεδήιον ἑσμὸν,
ἠνορή μέγα κυδιῶων κορυθαίολθ ἀνήρ,
τὸν Δέκιον καλέεσκον ὁμόσολοι ἀσπιδιῶται:
τῆ γε νόον Σατανᾶο κελαινῶ οἴσρθ ἔλαυνεν,
καὶ γὰρ Ῥωμαϊκῆς κρατέφν διζήμενθ δρχῆς,
κοίρανον ἠπεροπῆι δόλω μενέαινευ ὀλέσαμ.
ὄψε δ' ἀθεσμοβίων πείσας ὀλοὸν εἶχα φώτων,
οἷς τὸ πάροσπερ ἀνασεν ἐν ἀνδροφόνω ὑσμίνη,
ὥστε μιν Αύσονίς λαῶ βασιλῆα καλέσαμ,
κοίρανον ὄν κτείνεσκεν ἀμείλιχον εἰς φόνον ἔλκων
ἀντία μαρνάμενον παρὰ τείχεα μακρὰ Βερώνης.

Τῶν δ' αἰῶν εἰς ἡὸς ἀξδομένης ἀπὸ φήμης,
οἷθ ὄς ἐν Ῥώμη μίμνεσκεν κυδιανείρη,
ἀμφι πατρός γ' ἀλίασον εἰὼ ἐνὶ τείρετο θυμῶ.
Νοσφιοθῆς δὲ τοικῆθ ἀγλύορθ, ὡκα νόησεν,
ὡς καί μιν κτανέφν ἠμελλε μιαιφόνθ ἀνήρ,
Χριστοσεβέων δ' ἀνδρῶν μεμελημένθ αὐτίκα ἦεν
μᾶλλον τῆς ψυχῆς ἰδίης, φρεσὶν ἦσι δὲ πολλὰ
μερμηρίζε σοφῶς, βελάσασατο τ' εἴ τι ὀφέλλη

δὲνα

ὄθνα γ' οἰζυρῆ μογέουσιν δαίμον⊕ αἴσα.
Θησαυρὸν δὲ πατρὸς συλλέξατο πρόφρονι βελῆ,
χρυσῶ τ' αἰθομένου καὶ δρυγύρου ἀσπετον ὄλβον,
πᾶν θ' ὅσον ἀυγέτοισιν ἐν οἴκοις τίμιον ἦεν,
καὶ θείῳ Σίξτῳ παρέδωκεν ἀμύμονι Φωτί,
τοῖς δὲ πένησι νέμειν ἐνέτλε σαόφρονι μύθῳ,
μήπω τρέμενοι πένης σονοέσῃ ἀνάγκῃ
πίπιν ἀπερρίψωσι θοῆς βορέας θυέλλαις.

Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπέταξε καλῶς θεοείκελ⊕ ἦρας
αὐτίκα χαιρεφόνων ἴπτεζε μιν ἀσπιδιωτῶν
ἔσμος ἀμείλικ⊕, γλυκερῆς τ' αἰῶν⊕ ἀμερσεν,
ἐγγεμίψας ὑπὸ νηδαῖ ἀθῶν νηλέα χαλκόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Δέκι⊕ Ῥώμηνδε ὑπότροπ⊕ ἦλθεν
εἰνεκα κοιβανίης ὑψαύχενα κόμπον αἰέρας,
καὶ μέγα τολμήσας σρατιῇ δασυλήτι πεποιθὼς,
ἄνδρας, ὅσοι χ' ὀσίως Χριστὸν θεόπαιδα γέραιρον,
εἰς ἓνα πάντας ἐλὼν δόμον εἰς αἴδου προΐαψεν.
οἱ⊕ δ' ὠμοφάγ⊕ θῶς ἔρεσιν ἢ λέων τις,
ὄππότε λευγαλέῳ λιμῶ βεβολημέν⊕ ἦτορ,
ἔκθορον εἰς πέδιων μελανοσκεπὲς ἄλσ⊕ εἴσας,
εἰροπόκων ἴν' ἴδεσκε πολύπλانا πάεα μῆλων,
τοῖς δὲ πόνον σενόεντα φέρει καὶ ἀφιδέα πόντρον,
αἵματ⊕ ἰμείρων, τὸ γὰρ οἱ μέγα θυμὸν ἰαίνει:
τοῖ⊕ καὶ Δέκι⊕ θυμὸν δεδονημέν⊕ οἴσρω
δαίμον⊕ δρυχεκάκx, φόν⊕ ὦ γε μέμηλεν ἀπ' δρυχῆς,
ἐνθορον εἰς σαθρὸν χρυσῶ λαλὰ μῆλα διώκων,
ἀκριτὶ πάντ' ὀλοῶ μεμαῶς ἀπολέσσαι ὀλέθρῳ.
τῶν γε Διάτμηξεν κεφαλὰς αἰθωνι σιδήρῳ:
τῶν δὲ ξίφ⊕ νεοθηγὲς ὁμίλησεν Διὶ γαστρὸς:
οὐδ' δὲ καὶ εἰς ὕδωρ ῥίψας κτάνεν ἰκμάδι ποινῆ.
αἵματι δὲ κταμένων πᾶσαι δδόντο ἀγχαί,
πίπιν γὰρ χρυσῶ σφραγίσσατο μάρτυρι πόντρον

Decius Ro-
mam veniens
exquisitis
tormentis
crudeliter se-
quit in Chri-
stianos.

Αποστροφὴ ad
animas per-
entorum.

Deci^o Sixtū
Episcopum
Rom. thesau-
rum regium
reddere, &
idolis sacra
facere, ni mo-
ri malit, iu-
bet.

Sixtus De-
cio non ob-
sequens, B.
Laurentio
trahit thesau-
rum paupe-
ribus erogan-
dum. Ipse au-
tem à Decio
decollatur.

B. Laurentij
studium in
distribuendis
pecunijs, &
pauperibus
visendis.

ἔσμος ἀνήριθμος παφλάζων ἔμφρονι θάρσει.

Χαίρετε τρεῖς μάκαρες ψυχὰι ζαθέων ἀνθρώπων,
εἴνεκα μαρτυρίας Χριστοῦ τοῦ πόντου ἐπιστοῦ,
νωτὶ γὰρ ἡμεῖων σωτῆρ λαλὸς ἀμνὸς ἸΗΣΟΥΣ
δάκρυα μορξάμενος θαλερῶν ἀπὸ θερμὰ μετώπων
πέπλω σιλβόσας λαμπρῶ καὶ λευκάδι χλαίνη
χάρματι ἀφράτοις θέλγῃ ἐν δώμασι βηλαῖ.

Ὅψε δὲ καὶ Σίξτον θεοπίστον ποιμένα λαῶν
αιματοδιδύχων ἀνὴρ καλέεσκε τυραννίδι Φωνῆ,
χρυσὸν τ' ἐχθίστη μεθύων φιλοκερδέϊ λύσῃ
τοῖσι οἱ βαρύντων ἀπερροίβησεν ἀπὸ πλῆθους
θησαυρὸν τ' ἀποδέσσει, ὃν οἱ πόρε πρόθε Φίλιππος,
ιερά τ' εἰδώλοις τάχα ῥέζην, ἢ θανέσσει.

Σίξτος δ' αὖ θεοδιδύχων ἐνὶ φρεσὶν ἤσει νόησεν,
Φέρτερον ὅτι πέλει θανέσει φθισιλόγῳ πόντῳ,
ἢ δρησάμενον τινα τὸν θεὸν αἰὲν εἶντα

ἀπνοον διαγέσει λοιβῆς φάντασμα γεραίρειν,
χρήματα τ' εὐσεβέων ἀνδρῶν παραδέσσει ἀνακτι,
ὡ φρεσὶ μισοθεοῖς ὀλοφώϊα ἔργα μέμηλε.

κείνη δ' ὅσα ἀλέγεσκεν ἀπὸ πλῆθους ἐφετμῶν,
χρήματα θ', ὅσα δόμων ἐτι κείμενα ἐντὸς ἔχεσκε,
δῶκεν Ἰβηριγενεῖ λαυρεντίῳ ἔμφρονι φωτὶ,
ἀνδράσιν ἀκτεάνοισι νέμειν ἴσῳ τινὶ κλήρῳ.

Αὐτὸς δ' εἰς μόρον αἶνον ἐκείσιν εἶχε πορείλω.
καὶ οἱ ὑποδρηστῆρ θανάτῃ μάλα νηλεῖ θυμῷ
θεῖον ἔτεμνε κάρλιον ἐφημοσιώησι τυράννου.

Σίξτος δ' ὅσα ἀπίθησε Πυρρῶν θεσκελῶν ἀσὸς,
καὶ γὰρ ἀπὸ φρεσὶν πλῆθον προτέρων βασιλέων
δεξάμενος πάντεσσι σοφῶς διένειμε πενιχρῶς,
ἐλομένη πενίη ἔμενα ὀδυμήφατον ἀλκίῳ.
πισοθέων δ' ἀνδρῶν θάμ' ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἴπτι νυκτὶ
οἴκῃ εἰσῆλθεν, καὶ εἴης χατέεσσι δρωγῆς

ἀκαμά-

ἀκαμάτοις παλάμησι βοήθει, πολλάκι Φωσὶν
νισσοφάρεσι λοεσάμεν^Θ χεῖρας τε πόδας τε,
πάντας τ' εὐποιῶν κατὰ μοῖραν εὐφροῖσι θυμῶ.
ἐνθα δ' ἀφώτισόν τιν' ἴδεν ταλαπείριον ἄνδρα,
τῷ γε μιν οἶκτ^Θ ἔλεν, καὶ οἱ εἰς ἀλαῶπιν ὀπωπλῶ
χρυσόφοροιο τύπον σαρξὲ παλάμησι χαράζας
ἀμφαδίλῳ ζοφόεσαν ἐπημάλδωεν ὀμίχλῳ,
θαύματι θηητῶ πεισώσας θεσκελον ἔργον.

Αἰνὸν δ' εἰς χόλον οἰσηθεῖς ἔτι μαίνεται θυμῶ
χρυσομανῆς Δεκί^Θ, Σατανᾶ κρυόντ^Θ ἰμάσθη.
καὶ γὰρ σφρομένης ἀπὸ φήμης ἔργα νοήσας
Ἰωάννου πινυτῶ, μιν ἀνωγε τάχιστα πιέζειν
Παρθένιον τε μενεπτόλεμον κ' Οὐαλεριᾶνον,
ἀμφω ἀταρτηροῖο δαήμονε φῶτε κυδοιμοῦ,
ἦδ' δ' ἄλλους ὅλοσ' τοῖς ἔργα μέμηλεν ἰωχμῶ,
δήμιον εἰς τ' εἰρκτῶ καταπεμπέμεν ἠεροξδῆ.
τῷ δ' ἄνδρες ερατιοὶ ταχινῶς ἐτέλεσαν ἑέλδωρ,
εἰς φυλακῶ γὰρ ἀμώμητον Λαυρέντιον ἦγον
χεῖρας ὀπιασοτόνω πεπεδηκότα νηλεῖ δεσμῶ.

Αὐτὰρ ὄγ' ἐν φυλακῇ περ ἐὼν κρατερόφροσι θυμῶ
ἐτιδανῆς Δεκίς βλοσυρῶ ἀμέλησεν ἀπέλῆς,
καὶ γὰρ πεσηῆρσιν παφλάζων δῶδ^Θ αὐρῆς
εἰρμῶ ἐν δυοφερῶ ψυχροσόν ἰαχε μῦθον,
εἰς Χριστὸν ζείδωρον ἀλήμονας ἀνέρας ἔλκων.
τῷ δ' αἰόντες ἔσω φυλακῆς ὀμοδεσμιοὶ ἄνδρες
ὅσκι ὀλίγοι Χριστῶ ἐφυλάξαντ' ἐν φρεσὶ πῶϊτιν.
ὄφρα δὲ πεισώσφε θεόρρυτον ὄμβρον ἰωῆς,
θηητὸς ἐὼν περ ἀνῆρ θεοδείκτορα θαύματα ρέζειν,
καὶ θείλῳ τέρατι σφραγίστατο μάρτυρι φωνῶ.
καὶ γὰρ ἐς ἀχλυόεντα δόμον ζοφοξδῆ^Θ εἰρκτῆς,
ἦχ' Ἰωάννον ἔχεσκεν, ἀνῆρ βεβλημέν^Θ ἦεν
εἶνεκ' ἀτασθαλῆς θεομίσε^Θ, ἔδ' ἄρ' ἄ Χριστὸν

B. Laurenti⁹
caeco cuidam
figno crucis
impresso vi-
sum restituit.

B. Laurenti⁹
Decij iussu à
Parthenio &
Valeriano
ducib. com-
prehensus in
carcerē con-
ijcitur.

B. Laurenti⁹
etiam in car-
cere de Chri-
sto concio-
tur.

Lucillo cui-
dam conca-
ptiuo caeco
in carcere ba-
ptizato vi-
sum reddit.

αὐτός πω ἔγνω, μηδ' ἦς πίστευε μενοινᾶις :
 Λέκιλλον φήμισε πατήρ καὶ πάντες ὄμαιμοι.
 θερμὰ δὲ μυρομένοις βλεφάροις θαμὰ δάκρυα λείβων,
 ὕβριν ἀναμνήσας προτέρω ποιήτορα ποιῆς,
 ὀφθαλμῶν φάτο ἠδὲ λίπεν, καὶ τυφλὸς ἀλήτης
 τείχεα ψηλαφέεσκεν ἀφκέτο ἐνδοθεν οἴκου.
 τὸν δ' ὅτ' ἶδεν φρένας ὤκα φαεσφόροιο οἴκτο ἵκανεν
 ἔνθεον Ἰσπανον, τοίλω δ' οἱ ἀνήρυγε φωνῶ :
 αἶκε θελής χριστὸν δέξαι πφθήμενον θυμῶ,
 ὕδασι χυτλώσω σε ἀμαρτονίβοιο λούετρον,
 καὶ σοι δὲ πὸ βλεφάρων ἐλάσω ἀλαωπὸν ὀμίχλω.
 Αλλ' ὄγε τῶδ' αἶων πελωηδὸν ὑπὸ δαπέδοιο
 πὰρ ποσὶν ἀμβροσίοισι πεσῶν, τοῖον φάτο μῦθον :
 Νίψον ἀνερ ρανίδεασί με λυσιπόνοιο ρεέθρου,
 ἐρανίης ὅτι με χάριτο γλυκὺς ἡμερο αἰρεῖ.
 τῶ γέν Ἰσπαντο πῖσιν θυμὸν τε νοήσας
 εὐχολαῖς ὁσίαις ἠπάσατο ἔνομα χριστῶ,
 φαιδρῶν λιβάσι ζαθέοις ὁμοδέσμιοι ἀνδρα.
 τῶ δ' ὀλοὴ τάχ' ἀπὸ βλεφάρων ἐκεδάθη ὀμίχλω,
 καὶ πάλιν ἤθησεν φέγγτο γλυκὺ ἠελίοιο.
 ἀφθαρτον δὲ κλέτο μεγάλῃ κελάδησαν ἀνακτο.

Hippolytus
 custos carce-
 ris cum tota
 familia ad
 Christū con-
 uertitur, &
 baptizatur à
 B. Lauren-
 tio.

Ἦν δὲ τις Ἰππόλυτο γρατῆς μεμελημέντο ἀνῆρ,
 δέσμιοι ὃς κλήισε πένδαις πεφυλαγμένον ἔσμὸν,
 οἶκον φρερήσας λιποφεγγέα πόμπον ὀλέθρου :
 ἔττο ἐπερχόμεντο τοίω μιλίζατο μῦθω
 ἀσὸν Ἰβηριγενῆ : νῆριθμον καίσαρτο ὄλβον
 ἡμῖν δείξον ἀνερ φίλε, καὶ ποτε λώιον ἔξῃς.
 καὶ οἱ ἀμοιβαίω λαυρέντιτο ὠπάσε φωνῶ,
 ὄφρυι πενήγελω τέρπων, φραδίησί τε κεδνῆς :
 καὶ τί πολυτλήτω θυμῶ μινυῶριον ὄλβον
 σιωχέως ζητεῖς ; δείξω πολυφέρτερον ὄλβον,
 ὃς χρόνον ἔμινύθοντα μένη, τὸν μήπω ἔληται

νυκτερό-

νυκτερόφοιτο ἀνὴρ, δείξω δέ σοι αἵπε πίθηαι:
Χριστὸς ἀπφρέσι πύλεται λαοσό οὐλοῦ,
τῆτον ἀθήητόν περ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
ἤθεσιν ἀπλανέσιν θεοδέγμονα πίσην ἀέζων,
ἔξῃς δ' ἀφθονον ὄλβον ἐν ἀσροχίτωνι μελάθρω.
ὡς φάτο: τῶδε πίθησε δαίφρων ἀγχίθε φῶς,
καὶ πιστοῖς γήθεσιν ἀληθεῖα δέξατο πρῆθῶ,
αὐτὸς ὁμῶς, καὶ πάντες, ὅσας τρέφε, πιστοὶ ὀπηδοὶ.
πάντας δ' Ἰαταν βιοδώρῳ λῆσεν ἔερση.

Ἄλλ' ὅτ' Ἰβηριγενεῖ θανατηφόρο ἤλυθεν ὄρη,
κηδαίνην θεὸν ἢ ἡμελλε θελήμονι πώτρω,
δὴ τότε σφιγξάμενοι σρατιῆς ὀλοόφρονες ἄνδρες
ἀχλύε ἐκτὸς ἐλόντες ἀπήγαγον, ἠδὲ τυράννου
σκυθρωπῶς γῆσαν προπάρουθεν ἀφκέ εἰδης.
τὸν δ' ὄγ' ὑπόδρα ἰδὼν ταχύμηνι προσένεπε φωνῆ:
εἶπον ποῖ κείθης θησαυρὸς ἠπεροπευτὰ
χέτλιε, σὺ ἡμῖν κλοπίησιν ἀφείλετε χερσὶ;
δείξον δ', ἠδὲ θεοῖς ἡμῶν τάχα βαμὸν ἀνάψον,
αἴκε θελής φυγέην πώτμον καὶ κῆρας ἐρεμνας.

Ὡς φάτο χαλωθεῖς, καὶ Ἰβηρ οἱ αντίον ἡυδα:
ἔποτε θησαυρὸς σοι ἀφείλομεν ἀρπαγι χεῖρι,
ἀλλ' αὐτοκράτορ, νέον ὄν κτάνες, ἔθε ἡὸς
ἡμῖν πατρῶον παρέδωκεν ἐκείσε ὄλβον,
ἀκτεάνοισι νέμην ἀνθρώποις ἠδὲ πωνιχροῖς.
καὶ τὸν μὲν κατὰ κόσμον ἐκείμαμεν ὡς ἐκέλευσε,
τοίνω ἔποτε σοι περὶ κείνου ὀπιδε μελήσῃ.
ἔδε τ' ἀμαλδιώην θεμῖς ἐσθ' ἠγήτορας ἄνδρας
χρήματα νηοπόλοισι τεταγμένα ἢ πένησιν.
ὑμετέροισι δὲ θεοῖς ὅτ' ἀνώγῃς βαμὸν ἀνάψαι,
ἔπω ποιήσαιμι, θεῶ γὰρ Ὀλυμπον ἔχοντι,
ὅς πῦρ γαῖαν ἔτευξε, καὶ ἔρανόν, ἠδὲ θάλασσαν,
ἄνδρατε πηλογόνον, καὶ ἐρπετὰ καὶ πετεφνά,

ἀρχεγόνω

Fides in
Christū the-
saurus longē
optimus.

B. Laurenti
sistitur co-
ram Decio,
qui ei, nisi
thesaurum
restituat, &
idolis sacrifi-
cet, mortem
minatur.

B. Laurentij
infracti ad
Decium ani-
mosa respon-
sio.

δεχέγονω τ' αὐτὰ ἡῶ χροισμήτορι Φώτων,
 μένω βαγέεσιν ἀνάπλομεν ὄργια βωμοῖς,
 ἐν σήθεσι φυλασάμενοι ζωαρκέα πῦθῶ:
 μᾶλλον γὰρ κτιστῶ πάντων θέμις ἐστὶ σέβεσθαι
 ἢ ἐμινυθαδίων τεχνάσματα αἰόλα Φώτων,
 ἐν τοῖς καὶ θεοὶ ὑμέτεροι ἐναρίθμιοι εἰσὶν.
 πότμον δ' εἰς τρομέω, ὅτι βόσκη φέρτερος ἔλπις,
 συμπάσης με θανόντα μετέμμενα ἀγλαίησιν.

Decius fru-
 stratus spe re-
 cuperandi the-
 sauri, sauit
 in B. Lauren-
 tium, ipsum-
 que fustibus
 & flagellis
 caedi iubet.

ὡς φάτο, τῷ δ' αἰὼν Δέκι μὲγα χόστατο θυμῷ,
 ὅσπερ δὲ οἱ ἰνδαλλομένω πυρὶ λαμπετάεσκον:
 θῶς δ' ὡς ἐρεσίφοιτ' ἐγείρει ἀχρῖον ὄργῳ,
 δεγὰς ἐν γένυσιν δείξας βλοσυροῖσιν ὀδόντας,
 εἶπω μὴ εὖρεν κορέσασθαι πολυχανδέα νηδῶ,
 λιμῶ δ' δεγαλέω μὲγα τείρεται ὄν κατὰ θυμόν:
 ἔτω καὶ σκηπτοῦχος ἀμερσινόω τινὶ λύσῃ
 μαινέτο πάμπαν ἀπὸ χροστῆ ποθενόιο σερηθεῖς,
 ἴθυμον δ' εἰς Ἴθρη σακέσπαλον ἐσμὸν ὄρινεν,
 ὅς μιν ἐπασυτέρης πληγῆς οἰκτιρα δαμέντα
 τύψεν ἀπηλεγέως, ῥοπάλοις τε χάραξε βοείοις,
 ἠδὲ δέμας φοίνιζεν ἀμοιβάδι ῥυπῆ ἰμάσθλης.

B. Laurenti^o
 ex plagis nul-
 lum dolorē
 percipit.

Αὐτὰρ ὄγ' εἰς σονάχης' ἔδ' οἱ φρένας ἀλγ' ἴκανεν,
 πνέματι γὰρ νοερῶ μεθύων καὶ ἐλπίδι πῦθῶς
 ἀμφαδα ῥηγεδαῆς ποιῆς ἀλόγησε τυράννου,
 εὔτε βαθύρριζος σκόπελος περιμήκει πόντω
 ἔποτ' ἀσπυγῆς κινεῖται κύμασιν ἄλμης,
 ἔδ' ἐ Νότου δροσεροῖο βαρυπνεύουσιν ἀήταις,
 ἀλλ' ἀδόνητ' αἰεὶ σήκη ἰδίηφι βίηφι:
 ἔτως εἰς πληγαὶ, ἔδ' αἰματόεσσα ἰμάσθλη,
 ἀγχιθέου θυμόν θεόσεπλον ὄρινεν Ἴθρη.
 καὶ τισι, χαιρεφόντο τοῖς εἰς νότον ἐν φρεσὶν ἦεν,
 φάρεσι χιονέοις ἀνῆρ κεκαλυμμένον ὤφθη,
 πληγὰς σμερδαλέας ζαθέου ἀπὸ χροστῆ ἀμυῶν,

Iuuenis can-
 dida veste in-
 signis visus
 est excipere
 plagas B. Lau-
 rentio infli-
 ctas, &c.

αἰμ'

αἰμ' ἀπομοργνύμεν[⊙], θάλπων τ' ὀθόνης μαλακῆσι.
 τοίνυν καὶ πολέες θείου θηήτορες ἔργα
 χριστῶ πιστεύοντες ἀλήτῳ οἴμον ἔασαν:
 ἐν τοῖς ῥώμαν[⊙] θρασυκάρδι[⊙] λῶ στρατιώτης,
 τῷ Δέκι[⊙] δέματ[⊙] χωρὶς τάχα τέμνε τράχηλον.
 Οὕτω δ' ἔγε πνοῆς θυμῷ χάσεν ὄμμα τε δένον
 ὑβριστὸς Δέκι[⊙], μάλλον δ' οἱ θυμὸς ὀρίθη,
 καὶ φουσῶν μέγ' ἔφη ὠμόφροσιν ἀσπιδιώταις,
 χεῖλεσιν αἰχρολόγοισι χέων μανιωδέα φωνῶν:
 δαίμον[⊙] ἔτ[⊙] ἔχῃ μελανίφρον[⊙] ἤχ[⊙] ἰμάθλης,
 οἰσρηθεῖς μὲν γὰρ σατανᾶ σκολιόφρονι ροίζῳ
 πλάζεται ἀγνώστων σφαλερὸν λόγον ὀππῶθι βάζῃ.
 Ἀλλ' ἀγ' ἀμφλίκτοις βασάνοις πέρωμεθα πάντες
 ἀνέρ[⊙] ἔξακέσαι φρενολήπῃου δύσφρονα λύσῃ:
 ὣς φατ', εὐμελῆς δ' ἀγερώχων ἐσμὸς ὀπηδῶν
 τῶχεα παντοίων βασάνων φέρειν αἱματοφύρων:
 ἀμφιτόμον θαλερῶ πεπαλαγμένον αἵματι χαλκόν,
 καὶ ρόπαλον, τὸ εὖ ἀκτινοφδέσιν ἤσκητ' αἰχμῆς,
 ἀμφίτυπόν τε μέγαν βεπλήγα, βροχῆς τ' ὀπλέκτας,
 ἠδὲ πολύκνημον τρόχον, αἰθομένῳ τε πυράχρῳ,
 καὶ φύσας, καὶ πῦρ, καὶ τήγανον ἐμπυροφδες,
 ἄλλα τ' ἀνηκῆτα τεχνάσματα πολλὰ φόνοιο.
 καὶ τάδε μὲν βλεφάρων προπάρουθεν ἔθηκαν Ἰβηρι,
 ὡς τὰ γ' ἰδὼν φοβεροῖο φυλάτῃ τάρβ[⊙] ἀνακτ[⊙],
 καὶ φρεσὶν ἧσι βιοσῶον ἄλλῳ μῆτιν ὑφαίνῃ.
 Αὐτὰρ Ἰβηρ ἐπάτασσε θεηγόρον ἀνθερεῶνα,
 κ' ἀντίθεον Δέκιον τοίῳ προσωλύξατο μύθῳ:
 ἔ βασανοίπα ἐμὸν κραδίῳ, ἔ τάρβ[⊙] ὀρίνη,
 πλείονα καίκεν ἐμῷ ἀντωπὸν τῶχεα θεῆς,
 ἢ ὅσα μὲν δυνάται κόσμ[⊙] πολύμορφ[⊙] αἰερα,
 ἔ γὰρ ἐγὼ σείχω λιποφεγγεῖ σῶδρομ[⊙] ὀρφνῇ
 προσὶ σφαλλομένοις ἀπατήλιον οἴμον ὀδύων.

Romanus
 miles decol-
 latus.
 Deci^o omnis
 generis tor-
 mentis alla-
 tis in mediū,
 B. Laurenti-
 um à senten-
 tia abducere
 conatur.

B. Laurenti^o
 se nullis tor-
 mentis à fide
 Christi abdu-
 ci posse affir-
 mat.

С

ἀλλ'

Decius tra-
dit B. Lau-
rentium mi-
litib. in cra-
ticula ferrea
affandum.

ἀλλ' αἰεὶ ἐν φωτὶ διέστιχα σῶφρονι ταρσῶ.

Ὡς φάτο, σινηπλάχω δὲ κακὸς χόλῳ ἔμπεσε θυμῶ,
εὔτε πυριγλεύω μέρμαιρον δ' ὅσπερ λέοντι,
καὶ προσψυξάμενῳ σρατῆς κακότεχνον ὄμιλον
ἀφραδῆς πλείθεσαν ἀνήρυγε χεῖλεσι φωνίῳ:
αἰτιῶ ἔτῳ ἀνὴρ πόντου πεινήτορῳ ἔσω,
ὅτι παραπλάζῃ φρένας ἡμέων ἠθάδι τέχνη,
φαρμακόεντα δόλον δεδαῶς καὶ μάγγανα λυγρὰ,
τοῖς νῦν καὶ βασάνους νίκησε κακόφρονι βελῆ.
ἀλλὰ λέχῳ σορέσαντες εὐτμήτοιο σιδήρου,
αὐτόν τ' ἀσφαλῆως δεσμοῖς ἰππίθεοτε ταθέντα,
δύσμορον ἀνθρακόντι δέμας θερμαίνετε πυρσῶ,
ὡς μιν ἀναγκαῖον καὶ ἀνάγκρετον ὕπνον ἰαύην,
ὡς θεμισ ἐτ' ὀλέσαι ὑποφῆτορας ἀμπλακιάων.

Ὡς ἄρ' ἔφη Δέκιῳ μιάρως Χριστοῖο διώκτης,
τοὶ δὲ μάλ' ὀτραλέως ἰππίθοντο, καὶ ἄφρονι παρδῆ
σύμπλοκον ἐκ πεπῆδ' ταρρῶν γήσαντο σιδήρου,
ρήγεδανόν τε μέγαν θ', ὑπὸ δ' ἀνθρακίῳ σορέσαντες
ἄνδρα Πυρλωαῖον δεσμοῖς σφιγθέντα κραταιοῖς
τῷ ἐφύπερθε θέσαν, καὶ ὠπῆταν πυρὶ λεπῶ,
ταῖς αἰχμαῖσι βιαζόμενοι, δολιχοῖς τ' ὀβελοῖσιν.

B. Laurenti
quamuis ad-
uratur, dolo-
rem tamen
non experi-
tur, sed po-
tius gestit
quod marty-
rio dignus a
Deo fit habi-
tus.

Αὐτὰρ Ἴβηρ ζάθεῳ μεγάλῳ θεῷ ὑποφῆτης
πινθῆρσιν λεπτοῖσι μαραινομένῳ ἐνὶ ταρρῶ,
θυμῶ ὅτι ἀέκοντι τάνυσσεν χεῖρας ἀνάγκη.
ἀλλ' ἔδ' οἱ ἀλεγφῶν ὑπὸ κραδίῳ πέσεν ἄλγῳ,
θεσπεσίης δ' αὔρης ὑπὸ γήθεσι κάρτῳ ἀέζων,
καιομένου δέματῳ, κραδίῳ ἀμέριμνον ἰάνθη,
καὶ χάριν ἐν περσίδεσσιν θεογνώστοις τίταιεν
παμβασιλῆϊ θεῷ, καὶ ἀλεξικάκῳ ἔο παιδί,
καὶ γὰρ οἱ ἀθανάτων ὑψίζυγον ὠπασε τιμῶ,
ἐνόματῳ Χριστοῦ πέρι κῆδ' ἀάρατα πάρα.

καὶ τὰ

Καὶ τὰ μὲν ἀντιπόροις ΔέκιⓄ σκιοπίαζεν ὀπωπαῖς,
 ὄμματα τερπόμενⓄ Φονογηθεὰ κήδεσ' ἼβηρⓄ:
 ἀλλ' ὅ μιν ἀθρήσας τοίω ἠνίπαπε μύθω:
 ἔ σέο πυρκαϊῆ, ἔ ζαφλεγέⓄ πυρὸς ὀρμῆ,
 ἡμετέρω τέρφῃ φρένα, μᾶλλον δ' ὡς τις ἔέρση
 ἦτορ ἀναψύχῃ, καὶ ἐμοὶ μέγα κάρτⓄ ἐγείρῃ.
 ἸΗΣΟΥΣ γὰρ, ὃν εἶπον ἀληθείῃ μάρτυρι Φωνῆ,
 ἡμᾶς σοὶ εἰς νοοθελγέⓄ ἐκτὸς δρωγῆς,
 πάσης δ' ἐν κακίῃσι παρασαδὸν ἄμμε φυλάτῃ.
 Ἀλλὰ σε τῆς Ερέβου βαρυκακύτοις ἐνὶ βάθροις,
 ἦχι πυρὸς ποταμοὶ, θανάτοιο τε πένθⓄ ἀπαυστον,
 ματίζουσί ποτε φλογὶ δαίμονες ἀγριόθυμοι,
 καὶ γὰρ ἀτασθαλίης ποινήτορας αὐτόθ' ἀμοιβὰς
 ἔξῃς ἀκαμάτοιο πυρὸς φλογμοῖσι δαμασθεῖς.
 ὄφρα δέ σου κορέσης φονόδιψον νηδὺν ἀνίας
 ἡμετέραις, μιὰρὰς ἐπ' ὀνείατα χεῖρας ἰάλλε,
 ἐκ πλευρᾶς ἡμῶν τῆς δὲ κρέας ὀπίον ἐρέπλων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ζάθεον δέμας ἐμφροὶ παλμῶ
 ἐρέψεν, κ' ὀππαλέω πλευρῶν ἀπέδῄξε τυράννω,
 αἶκε θελή ψαῦται πολυλωβήτοιο τραπέζης.

Εἶτα δ' Ἴβηρ τοίω θεοείκελⓄ ἰαχε φωνῶν,
 ὄμμασι πισυτέροις ἐς ὑπέρτατα δώματα λύσας:
 ἸΗΣΟΥΣ τέκⓄ ὑψίστου πατρὸς δρχιλόχευτον,
 ἡμετέρω ψυχῶν πισυαῖς σέο χεῖρεσι δέξο.
 Ὡς φάτο, καὶ γλυκερῶ ὡσπερ δεδμημένⓄ ὑπνω
 κάτθανεν: ἡ ψυχὴ δ' ἀνέβη πολύχαλκον ὄλυμπον,
 ἀπνοον ἐν ταρρῶν δέμας ἀχλυόεντι λιπέσασα.
 καὶ τὸ μὲν ἸππόλυτⓄ, τὸν ἼβηρίδⓄ ἐνθεⓄ ἀσὸς
 ὕδασι πρόσθεν ἔλουσε θεοσάκτιο λοέτρου,
 σὺ τ' ἄλλοι πίσυ καθαρῆ πεπυκασμένοι ἄνδρες,
 ἀνθρακίου ἀφ' ἐλόντες εὐνήτοις ὀθόνησι
 μιτρῶσαντο, καὶ ἐδαίου ψαμάθοιο χαμδῶνη

C 2

θέντες

B. Laurenti⁹
 in craticula
 increpat De-
 cium suppli-
 cij spectato-
 rem, eiq; æ-
 ternam pœ-
 nam minita-
 tur.

B. Laurenti⁹
 in alterum la-
 tus se com-
 ponens, De-
 cium de asso-
 latere sume-
 re ac vorare
 iubet.

B. Laurenti⁹
 Christo inuo-
 cato finit vi-
 tam.

B. Laurentij
 corpus adu-
 stum sepeli-
 tur ab Hip-
 polyto & a-
 lijs quibusdā
 Christianis.

Θέντες Ἰπταμένως Ἰπιτύμβια θεσμὰ φύλαξαν,
Χριστοσεβέων δ' ἀνδρῶν αὐ αἰολόμοισι ὄμιλῳ,
δῆλόν ἄχῳ θυμῷ βαρυμόχθῃς ἐντὸς ἔλισσεν,
ἰσάμενός τε γόου σημάντορα πενθάδα χλαίνῳ,
θερμά τε πενθαλέων βλεφάρων ἄπο δάκρυα βάλλων
αἰλινά μιν θρῆύησε: τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Decius iu-
stas suæ in
Christianos
immanitatis
pœnas luens
in lacum à
Gottis, qui-
buscum præ-
lio decerne-
bat, actus
submergitur.

εἰπέ δὲ καὶ ποίης Δέκιῳ βιότοιο τελευτῆς
ἔλλαχεν ἀντίθεῳ; ποίῳ ἀδίκων τίσιν ἔργων,
δῶκε κολαζέσης ποτ' ἐριννύδῳ ἀγρύπνοιο;
πιερὶς εἰπέ λόγῳ βραχεῖ, εἶτα δὲ λῆζον ἀοιδῆς.
ἔδῆρον μετ' ἀμείλικτον πωτῶν φόνον ἀνδρῶν
γῆν εἰς τηλεδαπόν, τῷ χόμασιν ὄρυξέθερῳ
ἴστῳ καλλιρέοις ἄρδῃ, ἀφίκανεν ἀλάτωρ
Ἰταλίδῳ σκηπτεῖχῳ ἄγων κορμηφόρον ἐσμὸν,
Γάττων δερομανέων στρατῆ δασπλήτι μάχεσθαι.
τῷ δὲ σινάψαντες Γάττοι φθισιῶρα χάρμῳ
θαρσαλέως μάρναντο, φίλον λεκίοιο δὲ θ' ἦν
πέφνον ὑπερφυάλου τανυμηκεῖ δερὶ δαμέντα.
καὶ τὰ μὲν ἀθρήσας Δέκιῳ κυμαίνετο θυμῷ,
ἠδ' ὀλοφυρόμενῳ καὶ ἀλγεί θυμὸν ἐπαίρων,
ἔγχῳ χερσὶν ἐλῶν εἰς δῆιον ἐνθορεν ἐσμὸν,
πᾶσε τ' ἀπὸ μελέων ψυχῶν μενέαινε πελάζῃν.
Ἀλλὰ μιν ὀτραλέως Γάττων χάσαν ὄμβριμοι ἦες,
ἦσαν γὰρ χείρεσι πεποισθότες ἠδὲ βίηφι
τῷ γ' ἐπεθωρήσαντο ἀελλεῖς καὶ μιν ὀπίσσω
χάσαντο ἠνωγον τύπνοντες ἀφιδεῖ χαλκῷ.
ἄγχι δ' ἔλω λάκκῳ τεναγώδης, εἰς τὸν ὁ ἐσπῶ
ἀντίχ' ἐκὼν ἀέκων πεφόρητ' ὄφρα κῆρα μέλαιναν
ἐκφυγέοι θανάτοιο διωκτῶν χεῖρας ἀλύξας.
αὐτὰρ πορφυρέοις ἐπεκλύζετο κύμασιν ἄλμης,
εἰς πηλὸν δὲ πόδας κεκμηότας ἐσήρικται,
καὶ ποτὸς ἀγρήϊστῳ οἱ ὕδατῳ ἔρρεε λαμῶ,

ἀλλὰ

ἀλλὰ κατ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς θυμοραϊστῆς,
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθῶν πλάμην ἔρεβόςδε βεβήκῃ.
ἔτως ἔπω ἐστὶ θεῶν νόον ἔξαλεαοταί.

Ἀλλὰ παῖ ὑψιγένεθλε ἀφγενέταο τοκῆⓄ,
ἀνδρομέης φορέων ὀσιώτατον αἶμα γενέθλης,
Γ' Η Σ Ο Υ, σε μὲν ἱκεσίη γενάζομαι βύχῃ,
ἡμῶν ἰθιῶν πρᾶπίδας, καὶ ἐπ' ἰαχῷ ὀφέλλῃ,
ὄφρα τεὸν κλέⓄ αἰὲν ἀσγήτων δ' ἀπὸ λαιμῶν
φθέγγωμεν, τάρβⓄ Σατανᾶ βριαρῶν τε τυράνων,
οἱ ποσὶ καὶ χερσὶν σου ἐναντία δηριόωνται,
κύμασ' ἀπορρίψαντες ἐρισμαράγοιο θαλάσσης,
ἠδὲ τεὸν μὲνⓄ ἴφι δεχώμεθα θεασίδι πίσφ,
οἶατε θεῖⓄ Ἰβηρ ποιήσεν ἀμεμφεῖ βελῆ,
εἰσόκεν ὑψίπορον μεταθήσφ ἀμμ' ἐς Ὀλύμπον,
ζωῆς ἔρανίης μετέχῃ, ζαθέης τε γαλιῶης,
σινδείπνου τ' ἔμεναί σέο ἀμβροσίοιο τραπέζης:
ἦχι σε καὶ γενετῆρα τεὸν, καὶ πνεῦμα θεοδῆς,
τρισοφαῆς σέλας εἰς ἐν ἰὸν θεότητⓄ ἀνάρχου
σινὼ πάντεσ' ἀγίοις καὶ ἀσάρκοις ἀγγελιώταις
Ὀφῆμοις σομάτεσιν αἰείσομεν ἀχρ' αἰώνων:
ἔνθα φάⓄ τε κλέⓄ τε κακῶν τ' ἀμπνύσις ἀπάντων.

Τῷ θεῷ δόξα.

C 3

HYMNVS

H Y M N V S
De Beato Laurentio,

I N G R A T I A M O P T I M O R V M
A D O L E S C E N T V M , T A M N O B I L I T A -
t i s & f a m i l i æ s p l e n d o r e , q u æ m p i e t a t i s & e r u d i t i o n i s l a u -
d e o r n a t o r u m , C H R I S T O P H O R O S I G I S M V N D O ,
I O A C H I M O F R I D E R I C O , & I O H A N N I S H E N -
R I C O , n o b i l i s s i m i i u x t à a c c l a r i s s i m i v i r i D n . H E N R I C I
à B I L A , & c . I u r i s c o n s u l t i c e l e b e r r i m i , F F . f r a t r u m
g e r m a n o r u m , g r æ c a p a r a p h r a s i r e d d i t u s .

Ἀστὸν Πυρρώης ἀγλαὸν
ὑμνήσομεν Λαυρέντιον,
Ἰβηρήθεν ὃς πόλιν
ποθ' ἴκανεν εἰς τὴν Ῥωμύλου.

Δεκίῳ ποιῶν δύσμορον
ὃς πάσχε θυμῷ τλήμονι,
πίσιν τε Χριστοῦ μάρτυρι
πότημα θανάων σφραγίσσατο.

Σίξτῳ Θεόφρων Αὐσόνων
Θεουδέων Ἐπίσκοπῳ,
Φερρεσβίου ὡς πίστεως
πέρ' ἔπιασε πότημον νηλέα:
Ενέτλε βουλήν σάφρονι
ποθ' οἱ δοθέντα χεῖματα
θεῖον νέμειν Λαυρέντιον
τίουσι Χριστὸν ἀνδράσι.

Δέκιῳ δ' ἀναξ τὰδ' ἄρπαγι
μεμαῶς ἐλέαται δεξιᾷ,
χρυσὸν γε κτᾶσθαι ἀφθονον
βλοσυρῷ νόῳ ἰμείρετο.

τοίνυν

Τοίνυν ἀνακτῶ ἀφρονῶ
δρηστῆρ κακῶργῶ ἔνθεον
πίεζ' ἔφηβον ἀνέρα,
μηνιθμὸν οἱ τοῖον χέων:
Παραδῆναι ὄλβον ἐν μυχοῖς
κεκαλυμμένον τῶν δωμαίων,
λοιβῆς τε τίφν δαιμόνων
ρωμηγενῶν ἰνδάματα.

Ὁ δ' αὖ ὄμιλον δῖσεβῶν
σιώηγε, καὶ πλῆστον νέμων,
θεὸν ὅτι δαῖ τίφν μόνον
πίσωσεν ἔργῳ μάρτυρι.

Ἄνδρας δὲ καὶ ἀλήμονας,
φωνίῳ χέων θεηγόρον,
ἀνηγεν ἐκτὸς ἀχλύῳ,
ζείδωρον ἔλκων εἰς φάῳ,

πίστιν τ' ἔχοντας ἔμφρονας
λιβάδεσι λῆσε θεασίσι:
ὀλοῦν ἀφωτίσων διπὸ
ἐλάσας ὀμίχλῳ ὀμμάτων.

Εσμὸς δέ μιν στρατηλατῶν
μάλα νηλέως βιάσατο,
βασάνων τε πασῶν μηχανῶν
αὐτὸν θλίβων πφράσατο.

Στήσαντο δ' ὄψε σύμπλοκον
ταρρὸν μέγαν σιδήρεον,
ταθέντα θ' Ἴσπανον πῆδαις
ἐφύπερθε θῆκαν ἰαχυραῖς.

Σπινθήρσι μιν λεπτοῖς πυρὸς
θέρμαινε πυρσὸς ἀνθράκων,
ὀργῆς ἰσοδρηστήριον
ἔργον τελέσας ἀργείης.

ὄπιον

Ὅππῃον μέρῳ πρώτῳ καλοῦ
μεθύων θεουδεῖ πνεύματι.
σρέψας Ἰβηρ γεῦσαι κακὸν
ἤνωγε τῷδ' ἀνάκτορα.

Χριστοῦ τυχῆς ὁπάονες
τοίης λαχεῖν εἰώθασι
ἐν νυκτὶ, εἰ τ' αἰωνίης
μακρῶς τυχήσοντες χαρῶς.

Χριστῷ ὀπηδεῖν ὅς θελή,
ὀρθλῷ θ' ὀδεύειν ἀτραπὸν,
μογεῖν ἐκείνον δεῖ κακὰ,
καὶ λυγρὰ πείσσει ἐνθάδε.

Νῦν ἔνομα κλυτὸν τέον,
Χριστοῦ μάρτυρ τρίσμακαρ,
κατὰ πᾶν ἔτῳ τῷ δ' ἡματι
σομάτεσι πιστοῖς κλάγγομεν.

Ἄμα δ' ἐπισόφοις ἐνὶ φρεσὶν
Χριστῷ χάριν τιταίνομεν
παντὸς καλοῦ τεχνήμονι,
νικητῷ δι' ὃν κλυτῷ λάβες.

Κεῖνω τρόπῳ ὅς εἰς αἰεὶ
νίκησε πᾶν θ' ὑπέρβιον,
μένθ' τ' ἐλαττόνων βραχεῖ
μινύθη ὅλου κόσμου βίω.

Πελέτω χάρις θεῷ πατρὶ,
χ' ἡῶ θεοῦ λαοσώω,
αὔρη θ' ὁμῶς τῇ δαδί
αἰῶνας εἰς αἰωνίους.

Ab Henrico Extormio.

AB 113 723

ULB Halle

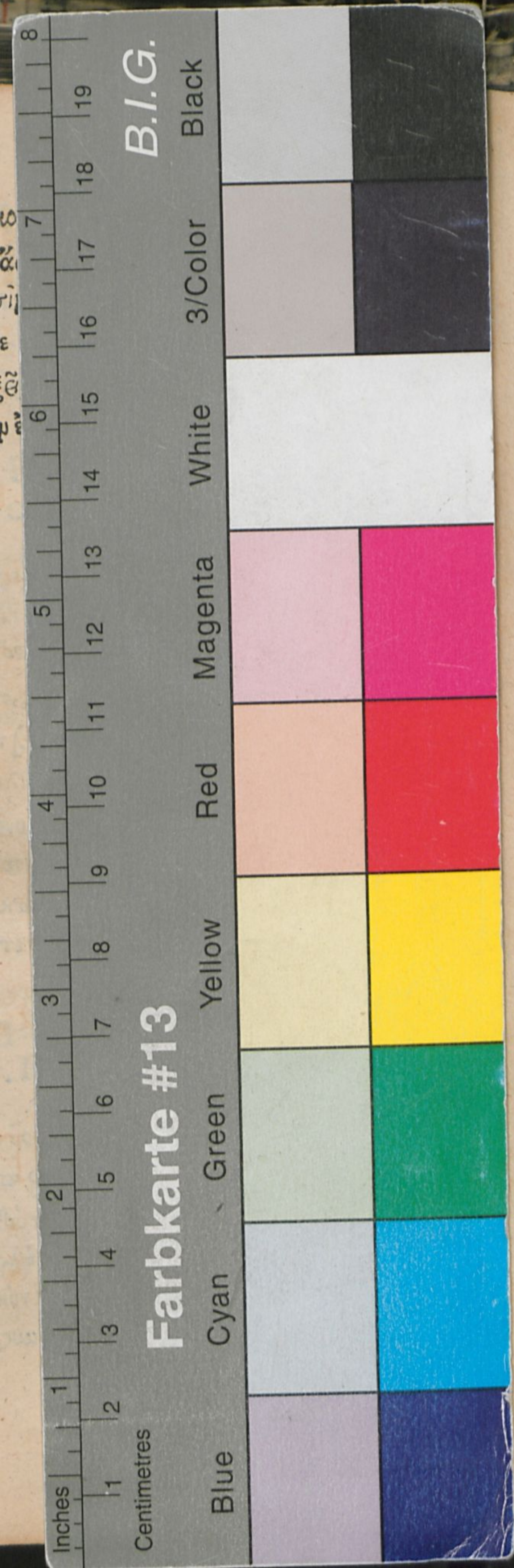
3

002 387 581

TA → a

15.

HISTORIA
Beati Laurentii
MARTYRIS GRAECO
CARMINE CONSCRIPTA.

ADDITVS EST HYMNVS
DE EODEM, GRAECA PARAPHRASI
redditus.

I 5

8 2

Lipsiæ,

IMPRIMEBAT IOHANNES
STEINMANN.

